2021_11_142_162

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾകടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2021_11_142_162

ഛത്തീസ്ഗഡ് സംസ്ഥാനവും മറ്റൊരാളും

V.

എം/എസ് സാൽ ഉദ്യോഗ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്

(2010 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4353)

2021 നവംബർ 08

(ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് എൻ. വി. രമണ, ജസ്റ്റിസ് സൂര്യകാന്ത്, ജസ്റ്റിസ് ഹിമാ കൊഹ്ലി)

ആർബിട്രേഷൻ ആൻഡ് കൺസിലിയേഷൻ ആക്ട്, 1996: വകുപ്പ് 34, 37, 34 (2 എ) 28 (3)- ആർബിട്രൽ അവാർഡ്- ഇടപെടൽ- പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത- വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള കരാർ, അതിൽ എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യാൻ സംസ്ഥാനം സമ്മതിച്ചു- സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിന്റെ ചെലവിൽ സാൽ വിത്തുകളുടെ വിലയ്ക്കായി കണക്കാക്കിയ തുകയ്ക്ക് മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ ചുമത്തുന്നതിന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്ന കരാറിലെ ഖണ്ഡം -എന്നിരുന്നാലും, സാൽ വിത്തുകളുടെ വിതരണത്തിന് മേൽനോട്ട ചാർജുകൾക്കായി അപ്പീൽവാദി - സംസ്ഥാനത്തിന് നൽകിയ അധിക തുക തിരികെ നൽകണമെന്ന് എതിർകക്ഷിഭാഗം കമ്പനി അവകാശപ്പെട്ടു- അത്തരം "പരോക്ഷ ചെലവുകൾ" അംഗീകരിക്കാൻ യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ലെന്ന് മദ്ധ്യസ്ഥൻ നൽകിയ മധ്യസ്ഥ വിധി - എതിർകക്ഷി കമ്പനിയിൽ നിന്ന് 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' വീണ്ടെടുക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിന്റെ നിർബന്ധിത നിബന്ധനകൾ ആർബിട്രേറ്ററും ഹൈക്കോടതിയും അവഗണിച്ചുവെന്ന് അപ്പീൽ-ഹർജിയിൽ പറയുന്നു- വിധിച്ചു :"പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത" ഉള്ളപ്പോൾ ഒരു ആർബിട്രൽ അവാർഡ് റദ്ദാക്കിയേക്കാം- കക്ഷികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾക്കനുസൃതമായി തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിൽ ഏക മധ്യസ്ഥന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള പരാജയം, "പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധമായ അടിസ്ഥാനം" ആകർഷിക്കുന്നു, കാരണം ഇത് ഒരു അവാർഡ് നൽകുമ്പോൾ കരാറിന്റെ

2021_11_142_162

നിബന്ധനകൾ കണക്കിലെടുക്കാൻ ആർബിട്രൽ ട്രൈബ്യൂണലിനോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന വകുപ്പ് 28 (3) ന്റെ കടുത്ത ലംഘനത്തിന് തുല്യമാണ്- ഇത് കക്ഷികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിന്റെ വ്യക്തമായ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലറും പൂർണ്ണമായും അവഗണിച്ചതിനാൽ ആർബിട്രൽ അവാർഡിന്റെ പ്രകടമായ പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയാണ് -സാൽ വിത്തുകളുടെ വില കണക്കാക്കുമ്പോൾ എതിർകക്ഷിഭാഗം കമ്പനിയിൽ നിന്ന് വീണ്ടെടുക്കുന്ന 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' കുറയ്ക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന അവാർഡ് റദ്ദാക്കുകയും മാറ്റിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വകുപ്പുകൾ 34 (2 എ) 37- ആർബിട്രൽ അവാർഡ് റദ്ദാക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ- പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത മൂലം അവാർഡ് ദുഷിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അധികാരം 37-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അപ്പീൽ നൽകുന്നതിന് പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രയോഗക്ഷമത- വിധിച്ചു : അവാർഡ് പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത മൂലം ദുഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് കണ്ടെത്തിയാൽ ഒരു അവാർഡ് റദ്ദാക്കാൻ വകുപ്പ് 34 (2 എ) കോടതിയെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു- ഒരു അവാർഡ് റദ്ദാക്കുന്നതിന് വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഒരു ഹർജി തീരുമാനിക്കുന്നതിൽ സ്വയം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കോടതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ, യു/എസ് മുൻഗണനാ അപ്പീലിൽ ലഭ്യമാകും. നിയമത്തിലെ 37-ഉപനിയമത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പദപ്രയോഗം "കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു" എന്നതാണ് - അപ്പീൽ- സംസ്ഥാനം 37-ാം വകുപ്പ് ഹർജിയിൽ അത്തരമൊരു അടിസ്ഥാനം എടുക്കുകയും അത് അപവദിത വിധിയിൽ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, ഹൈക്കോടതി 34-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അപ്പീൽ ചെയ്യാവുന്ന ഒരു ഉത്തരവിന് അപേക്ഷിക്കുന്നതിന് തുല്യമായി ലഭ്യമാകുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ 34 (2 എ) ൽ ഇടപെടേണ്ടതായിരുന്നു-34-ാം വകുപ്പ് ഹർജിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങളാൽ അത്തരം എതിർപ്പ് ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അപ്പീൽവാദി -സംസ്ഥാനത്തിനെതിരെ എടുത്ത ഇളവ് ഹർജി, അതിനാൽ ഇത്, 37-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമോ ഈ കോടതിക്ക് മുമ്പിലോ ഉള്ള അപ്പീലിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തടസ്സപ്പെട്ടിരുന്നു, എതിർകക്ഷിക്ക് ലഭ്യമല്ല.

2021_11_142_162
അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു : 1.1 ആർബിട്രേഷൻ ആൻഡ് കൺസിലിയേഷൻ ആക്ട്, 1996 പ്രകാരം അവാർഡുകളുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നത് സംബന്ധിച്ച നിയമം ആർബിട്രേഷൻ കാര്യങ്ങളിൽ കോടതികളുടെ ഇടപെടൽ കുറയ്ക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു അവാർഡ് മാറ്റിവെക്കാവുന്ന ഒരു കാരണം "പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത" ആണ്. [ഖണ്ഡിക 13] [151-ജി; 152-എ]

1.2 1979 ഓഗസ്റ്റ് 30-ലെ യഥാർത്ഥ കരാറും 1992 ഏപ്രിൽ 30-ലെ പുതുക്കിയ കരാറും "മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ" ഈടാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിലപാടാണ്. ഒറിജിനൽ കരാർ-ക്ലോസ് 6 (ബി), പുതുക്കിയ കരാർ ക്ലോസ് 5 (ബി) എന്നിവയുടെ മിക്ക നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും ഭൌതികമായി ഒന്നുതന്നെയാണ്. സാൽ വിത്തുകളുടെ വിതരണത്തിനായി സംസ്ഥാന സർക്കാർ വഹിക്കുന്ന ചെലവുകളിൽ 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഈ ഉപവാക്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ആദ്യ കരാറിലെ ഖണ്ഡം 8 രണ്ടാം കരാറിലെ ഖണ്ഡം 7 ന് സമാനമാണ്, അത് എതിർകക്ഷിഭാഗം കമ്പനിക്ക് സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നത് മുൻകൂർ പണമടയ്ക്കുന്നതു അനുസരിച്ചു ചെയ്യണമെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. 1979 ജൂലൈ 30-ലെ കരാറിലെ 9 (ii)-ാം വകുപ്പും 1992 ഏപ്രിൽ 30-ലെ കരാറിലെ 8 (ii)-ാം വകുപ്പും തമ്മിൽ സാമ്യമുണ്ട്, അതിൽ എതിർകക്ഷിഭഗം കമ്പനി ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ ശേഖരിച്ച സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യണമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ മേൽനോട്ട ചാർജുകളും ഗോഡൌൺ വാടകയും ഒരു നിശ്ചിത വിലയ്ക്ക് നൽകണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 18] [158-സി-എഫ്]

1.3 മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ കുറയ്ക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ള എതിർകക്ഷിഭാഗം കമ്പനിയുടെ അവകാശവാദത്തിൽ അപ്പീൽവാദി-സംസ്ഥാനം ആർബിട്രൽ ട്രൈബ്യൂണലിന് മുമ്പാകെ എതിർപ്പ് ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ചെലവുകൾക്കൊപ്പം മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നത് എതിർകക്ഷിഭാഗം കമ്പനിയുമായി നടപ്പിലാക്കിയ കരാറിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കാൻ കരാറിലെ 6 (ബി)

2021_11_142_162

വകുപ്പിനെയും 1987 ജൂലൈ 27 ലെ സർക്കുലറിനെയും ആശ്രയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും, കക്ഷികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിന്റെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും പൂർണ്ണമായി പരിശോധിച്ച് അത്തരം "പരോക്ഷ ചെലവുകൾ" സ്വീകരിക്കുന്നതിന് യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ലെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മേൽപ്പറഞ്ഞ എതിർപ്പ് ഏക ആർബിട്രേറ്റർ നിരസിച്ചു. 1987 ജൂലൈ 27-ന് മധ്യപ്രദേശ് സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലർ, ചെലവിൽ സാൽ വിത്തുകളുടെ വിലയ്ക്കായി കണക്കാക്കിയ തുകയ്ക്ക് 10% മേൽനോട്ട ചാർജ് ചുമത്താൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു, അത് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീൽവാദി -സ്റ്റേറ്റ് മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ ഈടാക്കുകയും വാർഷിക അടിസ്ഥാനത്തിൽ നൽകിയ മുൻകൂർ പേയ്മെന്റിന്റെ ഭാഗമായി, കക്ഷികൾ ആദ്യത്തെ കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ട തീയതി മുതൽ, അതായത് 1979 ഓഗസ്റ്റ് 30 മുതൽ, ഒരു എതിർപ്പും ഇല്ലാതെ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന വസ്തുത എതിർകക്ഷി കമ്പനി നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ വസ്തുത അപ്പീൽവാദി -സംസ്ഥാന സർക്കാർ സമർപ്പിച്ച ഉത്തരവുകളുടെ മാതൃകാ പകർപ്പുകളിൽ നിന്ന് തെളിയിക്കപ്പെടുന്നു, അത് എതിർകക്ഷി കമ്പനി അടയ്ക്കേണ്ട സാൽ വിത്തുകളുടെ വിലയിൽ പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ "പര്യവേക്ഷൻ വ്യയ്" എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നു. 1998 ഡിസംബർ 21-ന് അപ്പീൽവാദി-സംസ്ഥാനം രണ്ടാമത്തെ കരാർ അവസാനിപ്പിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമാണ്, എതിർകക്ഷി കമ്പനി ഒരു തർക്കം ഉന്നയിക്കുകയും ആദ്യമായി അപ്പീൽവാദി -സംസ്ഥാനത്തിന് സാൽ വിത്തുകളുടെ വിതരണത്തിന് മേൽനോട്ട ചാർജുകൾക്കായി നൽകിയ അധിക തുക തിരികെ നൽകണമെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്തത്. കക്ഷികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിൻറെ വ്യക്തമായ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും മധ്യപ്രദേശ് സർക്കാർ 1987 ജൂലൈ 27 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലറും പൂർണ്ണമായും അവഗണിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ ആർബിട്രൽ അവാർഡിൽ പ്രകടമായ പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത ഇതാണ്. [ഖണ്ഡിക 22] [160-D-H; 161-A-B]

1.4 34-ാം വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാരണങ്ങളാൽ അത്തരമൊരു എതിർപ്പ് ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അതിനാൽ, 37-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അല്ലെങ്കിൽ ഈ

2021_11_142_162

കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലിൽ അത് സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടുവെന്നും വാദിച്ച കമ്പനിക്കെതിരെ എടുത്ത ഇളവ് അപേക്ഷയും 1996-ലെ നിയമത്തിലെ 34 (2 എ)-ാം വകുപ്പിൽ ഉപയോഗിച്ച ഭാഷ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഒരു അവാർഡ് റദ്ദാക്കാൻ കോടതിയെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന കമ്പനിക്ക് ലഭ്യമാകില്ല. അപ്പീൽവാദി -സ്റ്റേറ്റ് വകുപ്പ് 37 ഹർജിയിൽ അത്തരമൊരു അടിസ്ഥാനം എടുക്കുകയും അത് ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട വിധിയിൽ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, 1996 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 (2 എ) അവലംബിക്കുന്നതിലൂടെ ഹൈക്കോടതി ഇടപെടേണ്ടതായിരുന്നു, ഇത് 1996 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജിയിൽ ഉള്ളതുപോലെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരം അപ്പീൽ ചെയ്യാവുന്ന ഉത്തരവിന് അപേക്ഷിക്കാൻ തുല്യമായി ലഭ്യമാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, 1996 ലെ നിയമത്തിലെ 34-ാം വകുപ്പിലെ ഉപ വകുപ്പ് (2 എ) പ്രകാരം ഒരു അവാർഡ് റദ്ദാക്കുന്നതിന് ലഭ്യമായ കാരണങ്ങൾ 1996 ലെ നിയമത്തിലെ 37-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അതിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരപരിധി വിനിയോഗിച്ച് കോടതിക്ക് സ്വന്തമായി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് പ്രസ്താവിക്കാൻ കഴിയില്ല. ഉപ-നിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രയോഗം "കോടതി അത് കണ്ടെത്തുന്നു" എന്നതാണ് എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതിനാൽ, ഒരു അവാർഡ് റദ്ദാക്കുന്നതിന് 34-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഒരു ഹർജിയിൽ തീരുമാനമെടുക്കാൻ സ്വയം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു കോടതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥ 1996-ലെ നിയമത്തിലെ 37-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം നൽകുന്ന അപ്പീലിൽ ലഭ്യമാകില്ല എന്നതിന് ന്യായമില്ല. [ഖണ്ഡിക 23] [161-സി-എഫ്]

1.5 കക്ഷികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിലെ ഖണ്ഡം 6 (ബി) യുടെ നിലനിൽപ്പ് തർക്കിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, അല്ലെങ്കിൽ 10% മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ ചുമത്തുന്നതും സാൽ വിത്തുകളുടെ വിലയിൽ ഇത് ചേർക്കുന്നതും സംബന്ധിച്ച് മധ്യപ്രദേശ് സർക്കാർ 1987 ജൂലൈ 27 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലർ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല, യഥാർത്ഥ ചെലവ് കുറച്ചതിന് ശേഷം-കമ്പനി ചോദ്യം ചെയ്തു. അതിനാൽ, കക്ഷികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾക്കനുസൃതമായി തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിൽ മുഖ്യ ആർബിട്രേറ്ററുടെ പരാജയം തീർച്ചയായും "പേറ്റന്റ്

നിയമവിരുദ്ധമായ അടിസ്ഥാനം" ആകർഷിക്കും, കാരണം ഈ മേൽനോട്ടം 1996 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 28 (3) ന്റെ കടുത്ത ലംഘനത്തിന് തുല്യമാണ്, ഇത് ഒരു അവാർഡ് നൽകുമ്പോൾ കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾ കണക്കിലെടുക്കാൻ ആർബിട്രൽ ട്രൈബ്യൂണലിനോട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈ 'പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത' അവാർഡിൽ പ്രകടമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, അത് വിഷയത്തിന്റെ ഉള്ളിലേക്ക് കടക്കുകയും ഇടപെടൽ അർഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട അവാർഡ്, സാൽ വിത്തുകളുടെ വില കണക്കാക്കുമ്പോൾ ചെലവഴിച്ചതിന്റെ ഭാഗമായി അപ്പീൽവാദി -സംസ്ഥാനം എതിർകക്ഷിഭാഗം കമ്പനിയിൽ നിന്ന് വീണ്ടെടുത്ത 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' കുറയ്ക്കാൻ അനുവദിച്ചതിനാൽ, കക്ഷികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിന്റെ നിബന്ധനകളുമായും പ്രസക്തമായ സർക്കുലറുമായും നേരിട്ട് വൈരുദ്ധ്യമുള്ളതിനാൽ റദ്ദാക്കുകയും മാറ്റിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപവദിത വിധി മേൽപ്പറഞ്ഞ പരിധിവരെ പരിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 25] [162-സി-ജി]

മഹാരാഷ്ട്ര സംസ്ഥാനം V. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് (2010) 4 എസ്. സി. സി 518: [2010] 4 എസ്. സി. ആർ 46-ബാധകമല്ല.

ഡൽഹി എയർപോർട്ട് മെട്രോ എക്സ്പ്രസ് പ്രൈവറ്റ്. ലിമിറ്റഡ് V ഡൽഹി മെട്രോ റെയിൽ കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് (2021) എസ്സിസി ഓൺലൈൻ എസ്സി 695; ലയൺ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കൺസൾട്ടന്റ്സ് വി. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും [2018] 16 എസ്. സി. സി 758: [2018] 6 എസ്. സി. ആർ 683; അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് V. ഡൽഹി വികസന അതോറിറ്റി [2015] 3 എസ്. സി. സി 49: [2014] 13 എസ്സിആർ 895; സാങ്യോങ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് ആൻഡ് കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് V. നാഷണൽ ഹൈവേ അതോറിറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യ (എൻഎച്ച്എഐ) [2019] 15 എസ്. സി. സി 131: [2019] 7 എസ്. സി. ആർ 522-പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേസ് നിയമ പരാമർശം

[2018] എസ്. സി. ആർ 683 6 ഖണ്ഡിക 11 പരാമർശിക്കുന്നു.

[2014] 13 എസ്സിആർ 895 ഖണ്ഡിക 13 പരാമർശിക്കുന്നു.

2021_11_142_162
[2019] 7 എസ്. സി. ആർ 522 ഖണ്ഡിക 14 പരാമർശിക്കുന്നു.

[2010] 4 എസ്. സി. ആർ 46 ഖണ്ഡിക 2 ബാധകമല്ലെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു.

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത : 2010 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4353.

"ബിലാസ്പൂരിലെ ഛത്തീസ്ഗഡ് ഹൈക്കോടതിയുടെ 21.10.2009 ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും, 2006 ലെ ആർബിട്രേഷൻ അപ്പീൽ നമ്പർ 22 ൽ".

ശ്രീമതി പ്രേരണ സിംഗ്, നിഷാന്ത് പാട്ടീൽ, വിദിത് മോംഗ, ശ്രീമതി ശുഭിക സലൂജ എന്നീ അഭിഭാഷകർ അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി.

പ്രണവ് മൽഹോത്ര, രാമേശ്വർ പ്രസാദ് ഗോയൽ എന്നീ അഭിഭാഷകർ എതിർകക്ഷിക്കുവേണ്ടി.

ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് ഹിമ കോലി

1. രണ്ട് അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കിക്കൊണ്ട് ഛത്തീസ്ഗഡ് ഹൈക്കോടതി 2009 ഒക്ടോബർ 21-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു പൊതു വിധിയിൽ ഛത്തീസ്ഗഡ് സംസ്ഥാന അപ്പീൽവാദി[1] അതൃപ്തനാണ്; ഒന്ന് അപ്പീൽവാദി നൽകിയതും മറ്റൊന്ന് എതിർകക്ഷി എം/എസ് നൽകിയതും ആണ്. ആർബിട്രേഷൻ ആൻഡ് കൺസിലിയേഷൻ ആക്ട്, 1996[2] ലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം അപ്പീൽ നൽകിയ ഹർജിയിൽ റായ്പൂർ ജില്ലാ ജഡ്ജി 2006 മാർച്ച് 14 ലെ ഉത്തരവ് പാസാക്കിയ സാൽ ഉദ്യോഗ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്[3], ഭാഗികമായി പരിഷ്ക്കരിക്കുകയും പലിശ നൽകുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കത്തിൽ "1996 ആക്ട്" 2010 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4353 നോട്ടീസ് അതായത് 2009 ഡിസംബർ 6 മുതൽ നടപ്പിലാകുന്നതുവരെ

1 അപ്പീൽ നമ്പർ 2006 ലെ 22
2 ചുരുക്കത്തിൽ " 1996 ലെ നിയമം"
3 M.A. നമ്പർ 2006 ലെ 727

വാർഷിക പലിശനിരക്ക് 18 ശതമാനത്തിൽ നിന്ന് 9 ശതമാനമായി കുറച്ചിട്ടുണ്ട്. അതേസമയം, എതിർകക്ഷി കമ്പനി സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ തള്ളപ്പെട്ടു.

2. ചുരുക്കത്തിൽ, 1979 ഓഗസ്റ്റ് 30 ന് മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം 12 വർഷത്തേക്ക് പ്രതിവർഷം 10,000 ടൺ സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനായി എതിർകക്ഷി കമ്പനിയുമായി കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നതാണ് കേസിന്റെ പ്രസക്തമായ വസ്തുതകൾ. 1987-ൽ, വരുമാനനഷ്ടം നേരിട്ട മധ്യപ്രദേശ് സർക്കാർ വന ഉൽപ്പന്നങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കരാറുകളും റദ്ദാക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ഒരു നിയമനിർമ്മാണം[4] നടപ്പിലാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ നിയമം ഒരു പതിറ്റാണ്ടിനുശേഷം 1997 ജനുവരി 1 ന് വിജ്ഞാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമത്തിൻറെ വിജ്ഞാപനം ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും പ്രതികരിക്കുന്ന കമ്പനിയും തമ്മിലുള്ള കരാർ 1992 ഏപ്രിൽ 30 ന് പുതുക്കുകയും 2004 ഏപ്രിൽ 29 വരെ സാധുതയുള്ളതുമായിരുന്നു. പുതുക്കിയ കരാർ പ്രകാരം, 10,000 ടൺ സാൽ വിത്തുകൾ പ്രതികരിക്കുന്ന കമ്പനിക്ക് വിതരണം ചെയ്യാൻ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം സമ്മതിച്ചു. 1996-ൽ ഈ നിയമം ഒടുവിൽ വിജ്ഞാപനം ചെയ്തപ്പോൾ, വകുപ്പ് 5 എ അനുസരിച്ച്, മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം 1992 ഏപ്രിൽ 30-ലെ കരാർ 1998 ഡിസംബർ 21-ന് അവസാനിപ്പിച്ചു. ഈ പിരിച്ചുവിടലിൽ അസ്വസ്ഥനായ എതിർകക്ഷി- കമ്പനി 1999 ഡിസംബർ 6-ന് ആർബിട്രേഷൻ 4 അഭ്യർത്ഥിച്ച് നോട്ടീസ് നൽകി. M.P. വാൻ ഉപജ് കെ കരോൺ കാ പുനരിക്ഷൻ അധിനിയം നമ്പർ. 1987 ലെ 32-ാം നമ്പർ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ. കരാറിലെ 2010-ലെ 23-ാം ഖണ്ഡത്തിലെ 4353-ാം ഖണ്ഡത്തിൽ 1981-82 മുതൽ 1998 ഡിസംബർ 31 വരെയുള്ള കാലയളവിൽ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന് സൽ വിത്തുകളുടെ വിതരണത്തിനായി അധികമായി നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ Rs.1,72,17,613/- (ഒരു കോടി എഴുപത്തിരണ്ട് ലക്ഷം പതിനേഴായിരത്തി അറുനൂറ്റി പതിമൂന്ന് രൂപ മാത്രം) തുക തിരികെ നൽകാനുള്ള ക്ലെയിം ഉൾപ്പെടെ ചില തർക്കങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചു.

4 M.P. വൻ ഉപജ്ജ് കെ കാരാൺ കാ പുനരിക്ഷൻ അധിനിത്യം നമ്പർ 1987 ലെ 32 തീയതി ഇല്ല.

3. പൂർണ്ണതയ്ക്കായി, ഒരു ആർബിട്രേറ്ററെ നിയമിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ച് 1996 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 11 (6) പ്രകാരം മധ്യപ്രദേശ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ജബൽപൂർ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ കമ്പനി ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചുവെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ അപേക്ഷ നിലനിൽക്കുന്ന സമയത്ത് മധ്യപ്രദേശ് പുനഃസംഘടനാ നിയമം 2000 പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. തൽഫലമായി, കമ്പനി സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷ ബിലാസ്പൂരിലെ ഛത്തീസ്ഗഡ് ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് മാറ്റി. കക്ഷികളുടെ സമ്മതത്തോടെ, 2002 മാർച്ച് 21-ലെ ഒരു ഉത്തരവ് ഈ നടപടികളിൽ പാസാക്കി, ഒരു സോൾ ആർബിട്രേറ്ററെ നിയമിക്കുകയും പിന്നീട് മറ്റൊരു ആർബിട്രേറ്ററെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

4. 17.02.2005 ലെ ആർബിട്രൽ അവാർഡ് പ്രകാരം, എതിർകക്ഷി കമ്പനിയുടെ ക്ലെയിം അനുവദിക്കുകയും Rs.7,43,46,772/- (ഏഴ് കോടി നാൽപ്പത്തിമൂന്ന് ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിയാറായിരത്തി എഴുനൂറ്റി എഴുപത്തിരണ്ട് മാത്രം) തുക അതിന് അനുകൂലമായി നൽകുകയും ചെയ്തു, അതിൽ 2010 ലെ 18 സിവിൽ ആപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 4353 എന്ന നിരക്കിൽ 2005 ഫെബ്രുവരി വരെ പ്രതിവർഷം 18 ശതമാനം പലിശയും 2005 മാർച്ച് 1 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്ന ഭാവി പലിശയും ഉൾപ്പെടുന്നു.

5. "മേൽപ്പറഞ്ഞ അവാർഡിൽ അതൃപ്തരായി, അപ്പീൽവാദി സംസ്ഥാനം 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം റായ്പൂരിലെ ജില്ലാ ജഡ്ജി മുമ്പാകെ ഒരു ഹർജി (പെറ്റീഷൻ) ഫയൽ ചെയ്തു. 2006 മാർച്ച് 14-ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം, ബഹുമാനപ്പെട്ട ജില്ലാ ജഡ്ജി, എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് അനുവദിച്ച പലിശയുടെ കാര്യത്തിൽ മാറ്റം വരുത്തിയതൊഴികെ അവാർഡിൽ ഇടപെടാൻ വിസമ്മതിച്ചു. കരാർ തീയതിക്ക് പകരം, നഷ്ടപരിഹാര നോട്ടീസ് തീയതിയായ 1999 ഡിസംബർ 6 മുതൽ 1999 ഡിസംബർ 31 വരെ മാത്രം പലിശ നൽകത്തക്കവിധമാണ് അദ്ദേഹം ഇത് പരിഷ്കരിച്ചത്."

6. 1996 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരം അപ്പീൽ നൽകിക്കൊണ്ട് 2006 മാർച്ച് 14 ലെ ഉത്തരവിനെ അപ്പീൽവാദി -സ്റ്റേറ്റ് എതിർത്തു. അവാർഡിന്റെ പരിഷ്ക്കരണവും അതിന് അനുകൂലമായി നൽകിയ പലിശ കാലയളവ് കുറച്ചതും

കാരണം എതിർകക്ഷി കമ്പനി ഒരു എതിർ അപ്പീലും ഫയൽ ചെയ്തു. രണ്ട് കരാറുകളുടെയും കാലാവധിയിലുടനീളം അധിക വീണ്ടെടുക്കലിന്റെ റീഫണ്ട് എതിർകക്ഷി കമ്പനി ഒരിക്കലും ക്ലെയിം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും എതിർകക്ഷിയുടെ അവകാശവാദം പരിമിതപ്പെടുത്തിയതായും മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ജോയിൻഡർ അല്ലാത്ത ഒരു കക്ഷിയുടെ ഉൾപ്പെടെ അപ്പീലിൽ അപ്പീൽവാദി-സംസ്ഥാനം നിരവധി അപേക്ഷകൾ സ്വീകരിച്ചു. എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്കെതിരെ നിരോധന ഹർജിയും സ്വീകരിച്ചു.

7. 2010 ഏപ്രിൽ 30-ലെ ഉത്തരവ് കണക്കിലെടുത്ത്, 2010-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4353-ന്റെ അനുമതി നിഷേധിച്ചതിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ഹർജിയിൽ അനുമതി നൽകിയതിൽ, അപ്പീൽവാദി-സ്റ്റേറ്റ് അനുസരിച്ച്, കരാർ പ്രകാരം എതിർകക്ഷി കമ്പനി വഹിക്കാൻ ബാധ്യതയുള്ള അവാർഡിന് കീഴിൽ 1.49 കോടി രൂപ മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ, ഈ അപ്പീലിൽ അപ്പീൽവാദി-സ്റ്റേറ്റ് എടുത്ത മറ്റ് ഹർജികൾ പരിശോധിക്കാൻ ഈ കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

8. എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനായി സംസ്ഥാന സർക്കാർ എല്ലാ വർഷവും വഹിക്കുന്ന ചെലവുകളിൽ ശേഖരണച്ചെലവ്, കർഷകർക്കും കമ്മീഷൻ ഏജന്റുമാർക്കും നൽകുന്ന വാങ്ങൽ വില, സംഭരണച്ചെലവ്, ഗതാഗതച്ചെലവ് എന്നിവ ഉൾപ്പെടുമെന്ന് കരാറിലെ നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും പരിശോധിച്ചാൽ കക്ഷികൾ സമ്മതിച്ചതായി വ്യക്തമാക്കുന്നുവെന്ന് അപ്പീൽവാദി -സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അഭിഭാഷകയായ ശ്രീമതി പ്രേരണ സിംഗ് വാദിച്ചു. അപ്പീൽവാദി-സ്റ്റേറ്റ് എടുത്ത ഈ അപേക്ഷ 18-ാം ഖണ്ഡികയിൽ ആർബിട്രേറ്റർ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും എന്നാൽ അവാർഡിന്റെ 19-ാം ഖണ്ഡികയിൽ തെറ്റായി നിരസിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അവാർഡിന്റെ 18,19 ഖണ്ഡികകൾ പെട്ടെന്നുള്ള റഫറൻസിനായി ചുവടെ ചേർക്കുന്നു: -

"18. പ്രതിയുടെ കൂടുതൽ സമർപ്പിക്കൽ, മേൽനോട്ട ചെലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കരാറിന്റെ ഖണ്ഡം 6 (ബി) യിൽ അത് പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പ്രതി

ചെലവഴിക്കുന്ന മറ്റ് ചെലവുകൾക്കൊപ്പം മേൽനോട്ട ചെലവുകളും വീണ്ടെടുക്കാമെന്നും വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. മേൽനോട്ടച്ചെലവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സർക്കാരിന്റെ പേരിൽ സാൽ വിത്തുകൾ ശേഖരിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ചെലവുകളും സർക്കാർ വഹിക്കും. ഈ ചെലവുകളിൽ ഗോഡൌൺ വാടക, ഓഫീസർമാരുടെയും സ്റ്റാഫുകളുടെയും ശമ്പളം, വകുപ്പിലെ ജോലിയിലെ വിവിധ വ്യക്തികളുടെ നിയമനം, അവരുടെ യാത്രാ അലവൻസ്, വാഹനം, ടെലിഫോൺ, ഫർണിച്ചർ, ഗതാഗതം, വാഹനത്തിന്റെ മറ്റെല്ലാ ചെലവുകളും എന്നിവ ഉൾപ്പെടുന്നു. അവ 2010 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4353 ആണ്, അത്തരം ആനുപാതികമായ ചെലവുകളെല്ലാം ബില്ലിൽ അല്ലെങ്കിൽ സാൽ വിത്തുകൾ പ്രകാരമുള്ള വൌച്ചറിന് കീഴിൽ കാണിക്കാൻ കഴിയില്ല, അതിനാൽ 10% മേൽനോട്ട ചെലവുകൾ സ്വീകാര്യവും വീണ്ടെടുക്കാവുന്നതുമാണ്.

19. ഈ വിഷയത്തിന്റെ വിശകലനത്തിൽ കരാറിൽ ഒരു വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥയുണ്ട്, സാൽ വിത്തുകൾ വാങ്ങുന്നത് രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കും, ആദ്യത്തേത് റോയൽറ്റിയുടെയും രണ്ടാം ഭാഗം സാൽ വിത്ത് വാങ്ങുന്നവരുടെയും കൂടാതെ എല്ലാ ചെലവുകളും അതിന്റെ വിതരണം വരെ ശേഖരണ ചെലവുകൾ, വാങ്ങൽ വില, കൈകാര്യം ചെയ്യൽ, മേൽനോട്ട ചെലവുകൾ, ഏജന്റുമാർ കമ്മീഷൻ, ഗതാഗതം എന്നിവയെല്ലാം കൂട്ടിച്ചേർക്കും. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ വ്യാവസായിക നയം അനുസരിച്ച് രണ്ട് അറ്റത്തുമുള്ള വില പരിശോധിച്ച ശേഷം ആദ്യഭാഗം റോയൽറ്റിയായിരിക്കും, റോയൽറ്റിയുടെ അർത്ഥം ഉൽപാദന സ്ഥലത്തെ വില എന്ന അർത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കണക്കുകൂട്ടലിനായി ബസാർ നിരക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ലേലം അല്ലെങ്കിൽ ടെൻഡറിൽ ലഭിച്ച വില, ഗതാഗത ചെലവുകൾ കുറയ്ക്കാം. ഇതിൽ ഉൽപ്പാദനത്തിന്റെയും സംരക്ഷണത്തിന്റെയും കാര്യത്തിലും വ്യാപാരത്തിൻറെ കാര്യത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നതുവരെ വിത്തുകൾ ശേഖരിക്കുന്നതു മുതൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നതുവരെ എല്ലാ ചെലവുകളും നേരിട്ടുള്ള ചെലവുകളിൽ രണ്ടാം ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശേഖരിക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നതിനായി 'സംഭരണവും നിർമ്മാതാക്കൾക്കുള്ള വാങ്ങൽ വിലയും മറ്റ് കൈകാര്യം ചെയ്യൽ,

മേൽനോട്ട ചെലവുകളും' എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചെലവുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആദ്യ ഭാഗം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 25.04.1981 ലെ സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ വിജ്ഞാപനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പ്രത്യേകിച്ച് മധ്യപ്രദേശ് രാജ്യ വനോപാജ് സംഘം പുറപ്പെടുവിച്ച മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സൂപ്പർവൈസറുടെ ജോലി ഏജന്റ്/കമ്മിറ്റി, പ്രത്യേകിച്ച് ക്ലർക്ക് ചെക്കർ മുതലായവരുടെ ചെലവുകൾ, മറ്റ് എല്ലാ ചെലവുകളും കൈകാര്യം ചെയ്യൽ ചെലവുകൾക്കും കമ്മീഷനുമായി പോകുന്നു. അതിനാൽ മേൽനോട്ട ചെലവുകളുടെ രൂപത്തിൽ ഏതെങ്കിലും പരോക്ഷ ചെലവ് അംഗീകരിക്കാൻ യാതൊരു അടിസ്ഥാനവുമില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ അക്കൌണ്ട് വിദഗ്ധർ അക്കൌണ്ടിൽ കാണിക്കുന്ന തുക ക്രമീകരണങ്ങൾക്കായി സ്വീകരിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണ്".

9. മേൽപ്പറഞ്ഞ പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത 1996 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരം നൽകിയ അപ്പീലിൻറെ (ജെ) & (കെ) അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ എടുത്തുകാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അപവദിത വിധിന്യായത്തിൻറെ 3-ാം ഖണ്ഡികയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എന്നാൽ ഹൈക്കോടതി ഒരു കണ്ടെത്തൽ നൽകുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും അപ്പീൽവാദി-സ്റ്റേറ്റ് അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. കരാറിന്റെ 6 (ബി) ഖണ്ഡത്തിൽ 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' വ്യക്തമായി പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും 2010 ലെ സ്റ്റേറ്റ് സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4353 സർക്കാർ 1987 ജൂലൈ 27-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലറിന്റെ വിഷയമാണെന്നും സർക്കുലറിൽ പറയുന്നു. മുൻകൂർ അടയ്ക്കൽ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സമയത്ത് 'മേൽനോട്ട ചാർജുകളുടെ' ഈടാക്കലും എതിർകക്ഷി കമ്പനിയെ അറിയിച്ചിരുന്നു, അത് അടയ്ക്കുന്നതിന് എതിർപ്പൊന്നും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ല. അവർ അപ്പീലിനൊപ്പം സമർപ്പിച്ച രേഖകളിലേക്ക് തിരിയുകയും അനുബന്ധം പി 2 (കോളി) എന്ന് അടയാളപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സംസ്ഥാന സർക്കാർ വിതരണം ചെയ്യേണ്ട സാൽ വിത്തുകളുടെ വിലയും എതിർകക്ഷി കമ്പനി നൽകേണ്ട തുകയും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഓർഡറുകളുടെ മാതൃകാ പകർപ്പുകളാണിവ, ഇത് ഹിന്ദിയിൽ "പര്യവേക്ഷൻ വ്യയ്" എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന മേൽനോട്ട ചാർജുകളെ

പ്രത്യേകമായി പരാമർശിക്കുന്നുവെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. വർഷങ്ങളായി 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' ഈടാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു എതിർപ്പും ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ, കരാർ അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ഈ തുക ഒരു തടസവുമില്ലാതെ അടച്ചതിനാൽ, ഏക മധ്യസ്ഥൻ 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' കുറയ്ക്കുന്നതിന് ഒരു കാരണവുമില്ലെന്നും വാദിച്ച് കമ്പനിക്ക് അത് തിരികെ നൽകാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധമാണെന്ന വാദം ഒരു ആഭ്യന്തര അവാർഡ് അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അനുവദനീയമായ അടിസ്ഥാനമാണെന്ന വാദത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിന്, ഡൽഹി എയർപോർട്ട് മെട്രോ എക്സ്പ്രസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് വേഴ്സസ് ഡൽഹി മെട്രോ റെയിൽ കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡിലെ[5] വിധി ഉദ്ധരിച്ചു.

10. എതിർവശത്ത്, പ്രതികരിച്ച കമ്പനിയുടെ അഭിഭാഷകനായ പ്രണവ് മൽഹോത്ര, അപ്പീൽവാദി -സ്റ്റേറ്റ് അതിന്റെ 5.2021 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ എസ്സി 695 സിവിൽ ആപ്ലിക്കേഷൻ നമ്പർ 4353 ഓഫ് 2010 വകുപ്പ് 34 ഹർജിയിൽ 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' കുറയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എന്തെങ്കിലും എതിർപ്പ് ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ, ഹൈക്കോടതിയിലും ഈ കോടതിയിലും സമർപ്പിച്ച വകുപ്പ് 37 ഹർജിയിൽ അത്തരം ഹർജി നൽകാനുള്ള അവകാശം ഒഴിവാക്കിയതായി അനുമാനിക്കണം. അത്തരമൊരു എതിർപ്പ് തെളിയിക്കാൻ അദ്ദേഹം സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര V. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്[6] ഉദ്ധരിച്ചു.

11. മേൽപ്പറഞ്ഞ എതിർപ്പ് പരിഹരിക്കുന്നതിന് ലയൺ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കൺസൾട്ടന്റ്സ് V. മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനവും മറ്റുള്ളവരും[7] ലെ വിധിന്യായത്തെ അപ്പീൽവാദി-സ്റ്റേറ്റ് അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചു. 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' തിരികെ നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ 34-ാം വകുപ്പ് ഹർജിയിൽ അപ്പീൽവാദി- സംസ്ഥാനം ഒരു പ്രത്യേക അടിസ്ഥാനം എടുത്തിട്ടില്ലെന്ന് എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് വേണ്ടി അഭിഭാഷകൻ പറഞ്ഞു. 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' സംബന്ധിച്ച എതിർപ്പ്

5 2021 SCC Online SC 695
6 [2010] 4 SCC 518
7 [2018] 16 SCC 758

അപ്പീൽവാദി-സ്റ്റേറ്റ് ഏക ആർബിട്രേറ്ററുടെ മുമ്പിലും വകുപ്പ് 37 ഹർജിയിലും എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും അത് ഹൈക്കോടതി പരിഗണിക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നും അവർ ആവർത്തിച്ചു.

12. ഞങ്ങൾ രേഖകൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിശോധിക്കുകയും കക്ഷികൾക്കായി വിദഗ്ധനായ അഭിഭാഷകൻ മുന്നോട്ടുവച്ച സമർപ്പിക്കലുകൾക്ക് ചിന്താപൂർവ്വം പരിഗണന നൽകുകയും ചെയ്തു.

13. 1996 ലെ നിയമപ്രകാരം അവാർഡുകളുടെ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുന്നത് സംബന്ധിച്ച നിയമം വ്യവഹാര വിഷയങ്ങളിൽ കോടതികളുടെ ഇടപെടൽ കുറയ്ക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു അവാർഡ് റദ്ദാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കാരണം "പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത" ആണ്. "പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത" എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് വി. ഡൽഹി ഡെവലപ്മെന്റ് അതോറിറ്റി കേസിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്,[8] അവിടെ "പബ്ലിക് പോളിസി" എന്ന തലക്കെട്ടിന് കീഴിൽ വരുന്ന "പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത" ഇനിപ്പറയുന്ന വാക്കുകളിൽ മൂന്ന് ഉപശീർഷകങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നുഃ-

"... 42. 1996 ലെ നിയമത്തിൽ, ഈ തത്വത്തിന് പകരം "പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത" എന്ന തത്വം മൂന്ന് ഉപശീർഷകങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുഃ

42.1. (എ) ഇന്ത്യയിലെ മൌലികമായ നിയമത്തിന്റെ ലംഘനം ഒരു ആർബിട്രൽ അവാർഡിന്റെ ഇല്ലായ്മയ്ക്ക് കാരണമാകും. അത്തരം നിയമവിരുദ്ധത വിഷയത്തിന്റെ വേരിലേക്ക് പോകണമെന്നും നിസ്സാര സ്വഭാവമുള്ളതായിരിക്കില്ലെന്നും അർത്ഥത്തിൽ ഇത് മനസ്സിലാക്കണം. ഇത് യഥാർത്ഥത്തിൽ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 28 (1) (എ) യുടെ ലംഘനമാണ്.

"28. തർക്കത്തിന്റെ സത്തയ്ക്ക് ബാധകമായ നിയമങ്ങൾ.- (1) മധ്യസ്ഥതയുടെ സ്ഥലം ഇന്ത്യയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുമ്പോൾ-

8 [2015] 3 SCC 49

(എ) അന്താരാഷ്ട്ര വാണിജ്യ വ്യവഹാരമല്ലാത്ത ഒരു വ്യവഹാരത്തിൽ, മധ്യസ്ഥതയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ച തർക്കം ഇന്ത്യയിൽ തൽക്കാലം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള അടിസ്ഥാന നിയമത്തിന് അനുസൃതമായി ആർബിട്രൽ ട്രൈബ്യൂണൽ തീരുമാനിക്കും;

42.2. (ബി) ആർബിട്രേഷൻ ആക്ടിന്റെ തന്നെ ലംഘനം പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധമായി കണക്കാക്കും-ഉദാഹരണത്തിന്, ആക്റ്റിന്റെ വകുപ്പ് 31 (3) ലംഘിച്ച് ഒരു ആർബിട്രേറ്റർ ഒരു അവാർഡിന് കാരണങ്ങളൊന്നും നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത്തരം അവാർഡ് റദ്ദാക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥനാണ്.

42.3. (സി) അതുപോലെ, പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയുടെ മൂന്നാമത്തെ ഉപശീർഷകം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആർബിട്രേഷൻ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 28 (3) ന്റെ ലംഘനമാണ്. തർക്കത്തിന്റെ സത്തയ്ക്ക് ബാധകമായ നിയമങ്ങൾ.- (1)-(2)

* **

(3) എല്ലാ കേസുകളിലും, ആർബിട്രൽ ട്രൈബ്യൂണൽ കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾക്കനുസൃതമായി തീരുമാനിക്കുകയും ഇടപാടിന് ബാധകമായ വ്യാപാരത്തിന്റെ ഉപയോഗങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുകയും ചെയ്യും."

ഈ അവസാനത്തെ ലംഘനം ഒരു മുന്നറിയിപ്പിലൂടെ മനസ്സിലാക്കണം. ഒരു ആർബിട്രൽ ട്രൈബ്യൂണൽ കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾക്കനുസൃതമായി തീരുമാനിക്കണം, എന്നാൽ ഒരു ആർബിട്രേറ്റർ കരാറിന്റെ കാലാവധി ന്യായമായ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവാർഡ് റദ്ദാക്കാമെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. ഒരു കരാറിന്റെ നിബന്ധനകൾ നിർമ്മിക്കുന്നത് പ്രാഥമികമായി ഒരു മധ്യസ്ഥനുവേണ്ടി നൽകുന്നതാണ്, അല്ലെങ്കിൽ മദ്ധ്യസ്ഥൻ കരാറിനെ ന്യായബോധമുള്ളതോ യുക്തിബോധമുള്ളതോ ആയ ഒരു വ്യക്തിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കും.

(ഊന്നൽ നൽകി)

2021_11_142_162

14. സാംഗ്യോങ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് ആൻഡ് കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് V. നാഷണൽ ഹൈവേ അതോറിറ്റി ഓഫ് ഇന്ത്യ (എൻഎച്ച്എഐ)[9], ബെഞ്ചിന് വേണ്ടി സംസാരിക്കുമ്പോൾ, ജസ്റ്റിസ് R.F. നരിമാൻ 1996 ലെ നിയമപ്രകാരം ആർബിട്രൽ അവാർഡുകൾ അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിൽ ജുഡീഷ്യൽ ഇടപെടലിന്റെ പരിമിതമായ വ്യാപ്തിയുടെ രൂപരേഖ വ്യക്തമാക്കുകയും ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുഃ

"34. അതിനാൽ, വ്യക്തമായത്, വകുപ്പ് 34 ലോ അല്ലെങ്കിൽ വകുപ്പ് 48 ലോ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന "ഇന്ത്യയുടെ പൊതു നയം" എന്ന പദപ്രയോഗം ഇപ്പോൾ അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് [അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് V. ഡിഡിഎ (2015) 3 എസ്സിസി 49: (2015) 2 എസ്സിസി (സിവി) 204] യുടെ 18, 27 ഖണ്ഡികകളിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ "ഇന്ത്യൻ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന നയം" എന്നാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇന്ത്യൻ നിയമത്തിൻറെ അടിസ്ഥാന നയം ഈ സമ്മർദ്ദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള "രേനുസാഗർ" ധാരണയിലേക്ക് തരംതാഴ്ത്തപ്പെടും. ഇതിനർത്ഥം വെസ്റ്റേൺ ഗെക്കോ [ONGC v. വെസ്റ്റേൺ ഗെക്കോ ഇന്റർനാഷണൽ ലിമിറ്റഡ്, (2014) 9 SCC 263: (2014) 5 SCC (Civ) 12] വിശദീകരണം ഇല്ലാതാക്കി എന്നാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, വെസ്റ്റേൺ ഗെക്കോ [ONGC v. വെസ്റ്റേൺ ഗെക്കോ ഇന്റർനാഷണൽ ലിമിറ്റഡ്, (2014) 9 SCC 263: (2014) 5 SCC (Civ) 12], അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് [അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് v. DDA, (2015) 3 SCC 49: (2015) 2 SCC (Civ) 204] ഖണ്ഡിക 28, 29 എന്നിവയിൽ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ, ആർബിട്രേറ്റർ ഒരു ജൂഡിഷ്യൽ സമീപനം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു അവാർഡിൽ ഇടപെടുന്നതിന്റെ മറവിൽ ഇനി ലഭിക്കില്ല, കോടതിയുടെ ഇടപെടൽ അവാർഡിന്റെ യോഗ്യതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും, അത് ഭേദഗതിയ്ക്ക് ശേഷം അനുവദിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, 1996 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 18, 34 (2) (എ) (iii) എന്നിവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അസോസിറ്റ് ബിൽഡേഴ്സിന്റെ [അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് വി. ഡിഡിഎ (2015) 3 എസ്സിസി 49: (2015) 2 എസ്സിസി (സിവി) 204]

ഖണ്ഡിക 30 ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇവ ഒരു അവാർഡിനെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനങ്ങളായി തുടരുന്നു.

35. "ഇന്ത്യയുടെ താൽപ്പര്യത്തെ" സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇടപെടുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനം പിന്നീട് ഇല്ലാതാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനാൽ അത് ഇനി ലഭിക്കില്ലെന്നും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതുപോലെ, അവാർഡ് നീതിയ്ക്കോ ധാർമ്മികതയ്ക്കോ വിരുദ്ധമാണെന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇടപെടുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ "ധാർമ്മികതയുടെയോ നീതിയുടെയോ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാന സങ്കൽപ്പങ്ങളുമായി" വൈരുദ്ധ്യമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഇത് വീണ്ടും അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് [അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് വി. ഡിഡിഎ (2015) 3 എസ്സിസി 49: (2015) 2 എസ്സിസി (സിവി) 9 [2019] 15 എസ്സിസി 131 സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 36 മുതൽ 39 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകൾക്ക് അനുസൃതമായിരിക്കും. 4353 of 2010.204], അത്തരം ആർബിട്രൽ അവാർഡുകൾ മാത്രമാണ് കോടതിയുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ ഞെട്ടിക്കുന്നത് എന്നതിനാൽ ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ റദ്ദാക്കാം.

36. അതിനാൽ, അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് [അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് വി. ഡിഡിഎ (2015) 3 എസ്സിസി 49: (2015) 2 എസ്സിസി (സിവി) 204], അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാമതായി, അത്തരം അവാർഡ് അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സിന്റെ [അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് വി. ഡിഡിഎ (2015) 3 എസ്സിസി 49: (2015) 2 എസ്സിസി (സിവി) 204] 36 മുതൽ 39 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ മനസ്സിലാക്കിയ നീതി അല്ലെങ്കിൽ ധാർമ്മികതയുടെ അടിസ്ഥാന സങ്കൽപ്പങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതുപോലെ, ഒരു ആഭ്യന്തര അവാർഡ് ഇന്ത്യൻ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന നയത്തിന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് ആദ്യം അർത്ഥമാക്കുന്നത് ഇന്ത്യയുടെ പൊതുനയമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. വകുപ്പ് 34 (2) (ബി) (ii)-ലേക്കുള്ള വിശദീകരണവും വകുപ്പ് 48 (2) (ബി) (ii)-ലേക്കുള്ള വിശദീകരണവും ഭേദഗതി നിയമത്തിലൂടെ ചേർത്തതിനാൽ വെസ്റ്റേൺ ഗെക്കോ [ഒഎൻജിസി വേഴ്സസ് വെസ്റ്റേൺ ഗെക്കോ ഇന്റർനാഷണൽ ലിമിറ്റഡ്, (2014) 9 എസ്സിസി 263: (2014) 5 എസ്സിസി (സിവി) 12], അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് [അസോസിയേറ്റ്

ബിൽഡേഴ്സ് വേഴ്സസ് ഡിഡിഎ (2015) 3 എസ്സിസി 49: (2015) 2 എസ്സിസി (സിവി) 204], പ്രത്യേകിച്ച് ഖണ്ഡിക 28, 29 എന്നിവ ഇപ്പോൾ ഇല്ലാതാക്കി.

37. ഇന്ത്യയിൽ നിർമ്മിച്ച ആഭ്യന്തര അവാർഡുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, 2015 ലെ ഭേദഗതി നിയമം 34-ാം വകുപ്പിൽ ചേർത്ത ഉപവകുപ്പ് (2-എ) പ്രകാരം ഒരു അധിക അടിസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ ലഭ്യമാണ്. ഇവിടെ, അവാർഡിൽ പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത പ്രത്യക്ഷപ്പെടണം, അത് വിഷയത്തിന്റെ വേരിലേക്ക് പോകുന്ന അത്തരം നിയമവിരുദ്ധതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു, പക്ഷേ അത് നിയമത്തിന്റെ തെറ്റായ പ്രയോഗത്തിന് തുല്യമല്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, "ഇന്ത്യൻ നിയമത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന നയത്തിൽ" ഉൾപ്പെടാത്തവ, അതായത്, പൊതു നയവുമായോ പൊതുതാൽപ്പര്യവുമായോ ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു നിയമത്തിന്റെ ലംഘനം, പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു അവാർഡ് റദ്ദാക്കുമ്പോൾ പിൻവാതിലിലൂടെ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയില്ല.

38. രണ്ടാമതായി, ഒരു അപ്പീൽ കോടതിക്ക് ചെയ്യാൻ അനുവാദമുള്ള തെളിവുകളുടെ പുനർമൂല്യനിർണയം, അവാർഡിൽ വ്യക്തമാകുന്ന പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

39. അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് [അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് v ഡിഡിഎ (2015) 3 എസ്സിസി 49: (2015) 2 എസ്സിസി (സിവി) 204] ന്റെ ഖണ്ഡിക 42.1 വ്യക്തമാക്കുന്നത്, അതായത്, ഇന്ത്യയുടെ അടിസ്ഥാന നിയമത്തിന്റെ വെറും ലംഘനം, ഒരു ആർബിട്രൽ അവാർഡ് റദ്ദാക്കുന്നതിന് ഇനിമേൽ ലഭ്യമായ ഒരു അടിസ്ഥാനമല്ല. ഖണ്ഡിക 42.2 [അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് v ഡിഡിഎ (2015) 3 എസ്സിസി 49: (2015) 2 എസ്സിസി (സിവി) 204], എന്നിരുന്നാലും, ഒരു ആർബിട്രേറ്റർ ഒരു അവാർഡിന് കാരണമൊന്നും നൽകാതിരിക്കുകയും 1996 ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 31 (3) ലംഘിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അത് തീർച്ചയായും അവാർഡിന്റെ പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയ്ക്ക് തുല്യമായിരിക്കും.

40. ഭേദഗതി നിയമപ്രകാരം വകുപ്പ് 28 (3) ൽ വരുത്തിയ മാറ്റം അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് [അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് വി. ഡിഡിഎ (2015) 3 എസ്സിസി 49: (2015) 2 എസ്സിസി (സിവി) 204] ലെ 42.3 മുതൽ 45 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പിന്തുടരുന്നു, അതായത്, അർബിട്രേറ്റർ കരാറിനെ ന്യായബോധമുള്ള അല്ലെങ്കിൽ യുക്തിബോധമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയും എടുക്കാത്ത വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കരാറിന്റെ നിബന്ധനകളുടെ നിർമ്മാണം പ്രാഥമികമായി ഒരു മധ്യസ്ഥനുവേണ്ടി തീരുമാനിക്കുന്നതാണ്, ചുരുക്കത്തിൽ, മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് എടുക്കാൻ പോലും സാധ്യമല്ല. കൂടാതെ, മദ്ധ്യസ്ഥൻ കരാറിന് പുറത്തായിരിക്കുകയും തനിക്ക് നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ, അദ്ദേഹം അധികാരപരിധിയിൽ ഒരു തെറ്റ് ചെയ്യുന്നു. വെല്ലുവിളിയുടെ ഈ അടിത്തറ ഇപ്പോൾ വകുപ്പ് 34 (2-എ) പ്രകാരം ചേർത്ത പുതിയ അടിത്തറയ്ക്കുള്ളിൽ വരും.

41. അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സിന്റെ [അസോസിയേറ്റ് ബിൽഡേഴ്സ് വി. ഡിഡിഎ (2015) 3 എസ്സിസി 49: (2015) 2 എസ്സിസി (Civ) 204] 31, 32 ഖണ്ഡികകളിൽ മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ വികലമായ ഒരു തീരുമാനം, "ഇന്ത്യയുടെ പൊതു നയത്തിന്" കീഴിൽ വെല്ലുവിളിയുടെ അടിസ്ഥാനമല്ലെങ്കിലും, ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് പ്രധാനമാണ്. ഇത് തീർച്ചയായും അവാർഡിൽ വ്യക്തമാകുന്ന പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയ്ക്ക് തുല്യമായിരിക്കും. അതിനാൽ, തെളിവുകളൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു കണ്ടെത്തലോ അതിൻറെ തീരുമാനത്തിലെത്തുന്നതിൽ സുപ്രധാന തെളിവുകൾ അവഗണിക്കുന്ന ഒരു വിധിയോ വിപരീതവും പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ റദ്ദാക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥവുമാണ്. കൂടാതെ, കക്ഷികളുടെ അറിയാതെ ആർബിട്രേറ്റർ എടുത്ത രേഖകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു കണ്ടെത്തൽ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു തീരുമാനമായി യോഗ്യത നേടും, കാരണം അത്തരം തീരുമാനം കക്ഷികളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല, അതിനാൽ ഇത് വിരുദ്ധമാണെന്ന് ചാർട്ടർ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

(ഊന്നൽ നൽകി)

2021_11_142_162

15. ഡൽഹി എയർപോർട്ട് മെട്രോ എക്സ്പ്രസ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് (മേൽപരാമർശിതം) പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയുടെ വശങ്ങളെ പരാമർശിച്ച്, ഈ കോടതി താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വിധിച്ചുഃ

"26. പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത നിയമവിരുദ്ധമായിരിക്കണം, അത് വിഷയത്തിന്റെ ഹേതുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ആർബിട്രൽ ട്രൈബ്യൂണൽ ചെയ്യുന്ന നിയമത്തിലെ ഓരോ തെറ്റും 'പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന് വിധേയമാകില്ല. അതുപോലെ, നിയമത്തിന്റെ തെറ്റായ പ്രയോഗത്തെ പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയായി തരംതിരിക്കാനാവില്ല. കൂടാതെ, പബ്ലിക്ക് പോളിസിയുമായോ പൊതുതാൽപ്പര്യവുമായോ ബന്ധമില്ലാത്ത നിയമത്തിന്റെ ലംഘനം 'പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്റെ പരിധിക്കപ്പുറമാണ്. ആർബിട്രൽ അവാർഡിനെതിരായ അപ്പീൽ കോടതികൾ പരിഗണിക്കാത്തതിൽ, അവാർഡിൽ വ്യക്തമായിരിക്കുന്ന പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയാണ് അവാർഡിന് കാരണമെന്ന് നിഗമനത്തിലെത്താൻ കോടതികൾ തെളിവുകളെ വീണ്ടും വിലമതിക്കുക എന്നതാണ് നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത്. പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വകുപ്പ് 34 (2-എ) പ്രകാരം ഒരു ആഭ്യന്തര അവാർഡിൽ ഇടപെടുന്നതിന് അനുവദനീയമായ കാരണം, ആർബിട്രേറ്റർ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് എടുക്കുകയോ കരാറിലെ ഒരു വ്യവസ്ഥയെ ന്യായബോധമുള്ളതോ യുക്തിയുള്ളതോ ആയ ഒരു വ്യക്തിയും ചെയ്യാത്ത വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ കരാറിന് പുറത്ത് അവർക്ക് അനുവദിക്കാത്ത കാര്യങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ആർബിട്രേറ്റർ അധികാരപരിധിയിൽ തെറ്റ് വരുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതാണ്. അതിന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് കാരണങ്ങളൊന്നും വ്യക്തമാക്കാത്ത ഒരു ആർബിട്രൽ അവാർഡ് ഈ കാരണത്താൽ സ്വയം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. തെളിവുകളൊന്നും അടിസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതോ സുപ്രധാന തെളിവുകൾ അവഗണിച്ച് എത്തിച്ചേർന്നതോ ആയ മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ നിഗമനങ്ങൾ വിപരീതമാണ്, അവ പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ റദ്ദാക്കാം. കൂടാതെ, മറ്റ്

കക്ഷികൾക്ക് നൽകാത്ത രേഖകൾ പരിഗണിക്കുന്നത് 'പേറ്റന്റ് നിയമവിരുദ്ധത' എന്ന പദപ്രയോഗത്തിൽ വരുന്ന വൈരുദ്ധ്യത്തിന്റെ ഒരു വശമാണ്.

16. മേൽപ്പറഞ്ഞ മാനദണ്ഡങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, പ്രസ്തുത കേസിന്റെ വസ്തുതകൾ പരിശോധിക്കാൻ നമുക്ക് തുടരാം. മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, അപ്പീൽവാദി എടുത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവാർഡിൽ എന്തെങ്കിലും ഇടപെടൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടോ എന്ന ഏക വിഷയം ഈ കോടതി പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്- അതായത് എതിർകക്ഷി കമ്പനിയിൽ നിന്ന് 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' വീണ്ടെടുക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കക്ഷികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കരാറിന്റെ നിർബന്ധിത നിബന്ധനകളും 1987 ജൂലൈ 27-ന് സംസ്ഥാന സർക്കാർ പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലറും അപ്പീൽ-സംസ്ഥാനമനുസരിച്ച് വിഷയത്തിന്റെ അടിത്തറയിലേക്ക് പോകുന്ന അതേ രീതിയിൽ വിദഗ്ധ ആർബിട്രേറ്ററും ഹൈക്കോടതിയും അവഗണിച്ചു.

17. 1979 ഓഗസ്റ്റ് 30-ലെ യഥാർത്ഥ കരാറിന്റെ പ്രസക്തമായ ചില നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും പെട്ടെന്നുള്ള റഫറൻസിനായി ചുവടെ ചേർക്കുന്നുഃ-

"6. ഈ കരാർ പ്രകാരം വിതരണം ചെയ്യുന്ന സാൽ വിത്തുകൾക്ക് വാങ്ങുന്നയാൾ നൽകേണ്ട വിലയിൽ ഇനിപ്പറയുന്നവ ഉൾപ്പെടുംഃ-

(എ) ഈ കരാറിന്റെ ആദ്യ നാല് വർഷത്തേക്ക് റോയൽറ്റി കൂടാതെ ടണ്ണിന് 312.50/- (മുന്നൂറ്റി പന്ത്രണ്ട് പൈസ മാത്രം) രൂപ നിരക്കിൽ.

(ബി) വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതുവരെ ഓരോ വർഷവും ഗവർണർ വഹിക്കുന്ന എല്ലാ ചെലവുകളും, അതിൽ ശേഖരണച്ചെലവ് കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ കർഷകർക്ക് നൽകുന്ന വാങ്ങൽ വില, മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യൽ, ഏജന്റിന് കമ്മീഷൻ, സംഭരണച്ചെലവ്, ഗതാഗതച്ചെലവ് മുതലായവ ഉൾപ്പെടും.

8. താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന മുൻകൂർ അടവുകളിൽ നിന്ന് വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യുംഃ-

2021_11_142_162

ഓരോ വർഷവും ഏപ്രിൽ ഒന്നിനുശേഷമല്ലാത്ത ഓരോ വർക്കിംഗ് സീസണിന്റെ തുടക്കത്തിലും, ഷെഡ്യൂൾ 'എ' യിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന സർക്കിൾ (കളുടെ) ഫോറസ്റ്റ് കൺസർവേറ്റർ (കൾ) മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ക്ലോസ് 6 അനുസരിച്ച് നൽകേണ്ട വില വാങ്ങുന്നയാളെ അറിയിക്കണം. വാങ്ങുന്നയാൾ താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ അതേ തുക നൽകണംഃ -

(i) ക്ലോസ് 6 (എ) അനുസരിച്ച് റോയൽറ്റി തുക തുടക്കത്തിൽ (എല്ലാ വർഷവും ഏപ്രിൽ 30 ന് ശേഷം അല്ല) 500 ക്വിന്റൽ സാൽ വിത്തുകൾ ക്രോസ് ചെയ്ത ബാങ്ക് ഡ്രാഫ്റ്റ് അല്ലെങ്കിൽ കോൾ ഡെപ്പോസിറ്റ് രസീത് വഴി ബന്ധപ്പെട്ട ഡിവിഷണൽ ഫോറസ്റ്റ് ഓഫീസർ (കൾ) ഈ പ്രാരംഭ അടവ് വാങ്ങുന്നയാൾ എല്ലാ ആഴ്ചയും അല്ലെങ്കിൽ അടച്ച തുക വിതരണം ചെയ്തതിന് തൊട്ടുപിന്നാലെ, ഏതാണോ ആദ്യം അത് നികത്തും.

എന്നാൽ, അത്തരം ഏതെങ്കിലും അടയ്ക്കലിന് സാൽ വിത്തുകളുടെ വിതരണത്തിൽ കുറവുണ്ടായാൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ വിതരണം ചെയ്യാത്ത സാൽ വിത്തുകൾക്ക് നൽകുന്ന തുക തുടർന്നുള്ള അടവുകൾ സംബന്ധിച്ച് ക്രമീകരിക്കേണ്ടതാണ്.

(ii) മുൻകൂർ അടവിൽ ശേഖരണച്ചെലവും കൂടാതെ/അല്ലെങ്കിൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ 6 (ബി) ഖണ്ഡത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയ വാങ്ങൽ വിലയും ഒരേസമയം മുകളിൽ പറഞ്ഞ തുകയ്ക്കും മുകളിൽ പറഞ്ഞ രീതിയിലും പ്രത്യേകം ഇതിനായി ബന്ധപ്പെട്ട ഡി. എഫ്. ഒ. അധികാരപ്പെടുത്തിയ അത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് പണമായി നൽകേണ്ടതാണ്.

9. (i) ശേഖരിച്ച് 24 മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഡി. എഫ്. ഒ തീരുമാനിച്ച പ്രകാരം ശേഖരണ കേന്ദ്രത്തിലോ ഗോഡൌണിലോ സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യാൻ വാങ്ങുന്നയാൾ ക്രമീകരിക്കുകയും അങ്ങനെ നിക്ഷേപിച്ച സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്ത് 15 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ നീക്കം ചെയ്യാൻ ക്രമീകരിക്കുകയും വേണം.

(ii) ശേഖരിച്ച സാൽ വിത്തുകൾ വാങ്ങുന്നയാൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ മുകളിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള കാലയളവിനുള്ളിൽ അത് നീക്കം ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയോ ചെയ്താൽ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച കാലയളവ് അവസാനിക്കുന്ന തീയതി മുതൽ പ്രതിദിനം ക്വിന്റലിന് അഞ്ച് പൈസ നിരക്കിൽ ഗവർണറുടെ മേൽനോട്ട ചാർജുകളും ഗോഡൌണുകളുടെ വാടകയും വാങ്ങുന്നയാൾ നൽകേണ്ടതാണ്.

(iii) സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നത് 15 ദിവസത്തിനപ്പുറം തുടരുകയാണെങ്കിൽ, ബന്ധപ്പെട്ട ഡിവിഷണൽ ഫോറസ്റ്റ് ഓഫീസർക്ക്, വിവേചനാധികാരത്തിൽ, വാങ്ങുന്നയാൾക്ക് സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നത് നിരസിക്കുകയും അത്തരം സാൽ വിത്തുകളുടെ ഒരു ഭാഗം അല്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ അളവ് മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തിക്കോ കക്ഷിക്കോ വിതരണം ചെയ്യാൻ അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്യാം, അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, നഷ്ടത്തിന്റെ തുകയും മേൽനോട്ടത്തിനുള്ള മറ്റ് ചെലവുകളും നൽകാൻ വാങ്ങുന്നയാൾ ബാധ്യസ്ഥനാണ്. ഗവർണർ നിക്ഷേപിച്ച ഈ തുക ഭൂമി വരുമാനത്തിന്റെ കുടിശ്ശികയായി ഈടാക്കും".

18. 1979 ഓഗസ്റ്റ് 30-ലെ യഥാർത്ഥ കരാറും 1992 ഏപ്രിൽ 30-ലെ പുതുക്കിയ കരാറും "മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ" ഈടാക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നത് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിലപാടാണ്. 1979 ഓഗസ്റ്റ് 30-ലെ യഥാർത്ഥ കരാറിൻറെയും 1992 ഏപ്രിൽ 30-ലെ പുതുക്കിയ കരാറിൻറെയും മിക്ക നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും വസ്തുതാപരമായി ഒന്നുതന്നെയാണ്. 1979 ഓഗസ്റ്റ് 30-ലെ കരാറിലെ 6 (ബി) വകുപ്പ് 1992 ഏപ്രിൽ 30-ലെ കരാറിലെ 5 (ബി) വകുപ്പിന് സമാനമാണ്. സാൽ വിത്തുകളുടെ വിതരണത്തിനായി സംസ്ഥാന സർക്കാർ വഹിക്കുന്ന ചെലവുകളിൽ 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് ഈ ഉപവാക്യങ്ങൾ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. ആദ്യ കരാറിലെ ഖണ്ഡനം 8 രണ്ടാം കരാറിലെ ഖണ്ഡം 7 ന് സമാനമാണ്, അത് എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നത് മുൻകൂർ പണമടയ്ക്കുന്നതിന് അനുസരിച്ചാണെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു. 1979 ജൂലൈ 30

ലെ കരാറിലെ ഖണ്ഡം 9 (ii) യും, 1992 ഏപ്രിൽ 30-ലെ കരാറിലെ 8 (ii)-ാം ഖണ്ഡവും, തമ്മിൽ സാമ്യം ഉണ്ട്. അതിൽ എതിർകക്ഷി കമ്പനി ഒരു നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ ശേഖരിച്ച സാൽ വിത്തുകൾ വിതരണം ചെയ്യണമെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടാൽ മേൽനോട്ട ചാർജുകളും ഗോഡൌൺ വാടകയും 0.05 p പ്രതിദിനം ക്വിന്റലിന് [അഞ്ച് പൈസ] എന്ന നിശ്ചിത വിലയ്ക്ക് നൽകണമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

19. മധ്യപ്രദേശ് സർക്കാർ 1987 ജൂലൈ 27-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച സർക്കുലറിൽ 1981 മുതൽ 1986 വരെ വിതരണം ചെയ്ത സാൽ വിത്തുകളുടെ യഥാർത്ഥ ശേഖരണച്ചെലവ് വിലയിരുത്തുന്നു അത് ഇപ്രകാരമാണ് :-

2"യഥാർത്ഥ ചെലവ് കുറച്ച ശേഷം കണക്കാക്കുന്ന തുകയിൽ, ചെലവിൽ സാൽ വിത്തുകളിലെ 'സുഗത്ത് ' (വ്യക്തമല്ലാത്ത) വില കൂടി ചേർത്ത്, അതിന്മേൽ 10% മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ ചുമത്തുന്നതിനും, ഹൈക്കോടതിയും സുപ്രീം കോടതിയും സ്റ്റേ ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ച ചില കേസുകളിൽ, സപ്ലൈ ഓർഡർ തീയതി മുതൽ കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് വരെയുള്ള കാലയളവിലെ പലിശ കണക്കാക്കി ഈടാക്കുന്നതിനും (computation & recovery of interest) ശുപാർശ ചെയ്തിരിക്കുന്നു."

20. വകുപ്പ് 37 ഹർജിയിലെ ഗ്രൌണ്ട് (ജെ), (കെ) എന്നിവയിൽ 'മേൽനോട്ട ചാർജുകൾ' ഈടാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അപ്പീൽവാദി-സ്റ്റേറ്റ് ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ഒരു ഹർജി നൽകിയിരുന്നുഃ

"ജെ. ബഹുമാനപ്പെട്ട മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടു, അതായത്, പൊതുവായ മേൽനോട്ടച്ചെലവുകളിൽ (general supervision charges) ഭരണപരമായ ചെലവുകൾ ആയ (administrative expenses) വകുപ്പിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥരുടെയും ജീവനക്കാരുടെയും ശമ്പളം, ടെലിഫോൺ, യാത്രാ ബത്തയും ദിനബത്തയും (TA/DA), ഇന്ധനച്ചെലവുകൾ (POL), മറ്റ് ചെലവുകൾ എന്നിവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട്, 27.07.87-ലെ സർക്കുലർ നമ്പർ 7/87 പ്രകാരം,

മുൻ മധ്യപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം ഈ പൊതു മേൽനോട്ടച്ചെലവ് വിലയുടെ 10% ആയി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിന് പ്രത്യേകമായ ഒരു വിലയിരുത്തലിന്റെ ആവശ്യമില്ല."

കെ. ബസ്തർ ഓയിൽ മിൽസ് കേസിൽ ഹോൺ'ബിൾ ഹൈക്കോടതി ജബൽപൂർ, ഡബ്ല്യു.പി. നമ്പർ 3177/99-ൽ 27.08.1999-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവ് പ്രകാരം, കൈകാര്യം ചെയ്യൽ കൂടാതെ മേൽനോട്ടച്ചെലവുകളുടെ ഈടാക്കൽ വിലയുടെ 20% ആയി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഇത് പിന്നീട് ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതി SLP (C) നമ്പർ 6/2000-ൽ (സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എം.പി. V/s ബസ്തർ ഓയിൽ മിൽസ് കേസ്) 17.01.2000-ലെ ഉത്തരവ് വഴി ഒരു ടണ്ണിന് 1500/- രൂപയായി നിജപ്പെടുത്തി, ഇത് ഏകദേശം വിലയുടെ 60% ആയിരുന്നു. ഇതിനർത്ഥം, കരാർ വ്യവസ്ഥകളിൽ രണ്ട് തരം മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നു: അതായത് ഒന്ന് പൊതുവായ കൈകാര്യം ചെയ്യൽ, മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ (General handling and Supervision charges), രണ്ടാമത്തേത് കരാറിലെ ഖണ്ഡം (9) പ്രകാരം സാൽ വിത്തുകളുടെ ഡെലിവറി എടുക്കുന്നതിൽ കാലതാമസം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ചുമത്തുന്ന പ്രത്യേക മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ (Special supervision charges). കൂടാതെ ഖണ്ഡം (6) പ്രകാരമുള്ള വിലയുടെ 10% നിരക്കിലുള്ള മേൽനോട്ടച്ചെലവുകളെക്കുറിച്ച് ഒരു തർക്കവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല എതിർകക്ഷി അത്തരമൊരു തർക്കം ഉന്നയിച്ചിട്ടുമില്ല. അതിനാൽ, ഈടാക്കിയ പൊതുവായ കൈകാര്യം ചെയ്യലിന്റെയും മേൽനോട്ടത്തിന്റെയും ചെലവുകൾ തിരികെ നൽകാൻ നിർദ്ദേശിച്ച ഉത്തരവ് നിയമപരമായി നിലനിൽക്കാത്തതും രേഖകളിൽ വ്യക്തമായ പിഴവുള്ളതുമാണ്.

21. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഹർജി സംശയാസ്പദമായ വിധിന്യായത്തിൻറെ 3,5 ഖണ്ഡികകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇനിപ്പറയുന്നവയിൽ നിന്ന് കാണാൻ കഴിയും, അത് ഹൈക്കോടതി ഉത്തരം നൽകിയിട്ടില്ലഃ -

"3 * * *

*** "ബഹുമാനപ്പെട്ട മദ്ധ്യസ്ഥൻ (Learned Arbitrator) മുൻ സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റിന്റെ സർക്കുലറും അവഗണിച്ചു. ഈ സർക്കുലർ പ്രകാരം

2021_11_142_162

പൊതുവായ മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ (general supervision charges) വിലയുടെ 10% ആയി നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഇതിന് പ്രത്യേകമായ വിലയിരുത്തൽ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. കൂടാതെ, ബസ്തർ ഓയിൽ മിൽസ് കേസിൽ ഡബ്ല്യു.പി. നമ്പർ 3177/99-ൽ ജബൽപൂരിലെ എം.പി. ഹൈക്കോടതി (High Court of M.P.) കൈകാര്യം ചെയ്യൽ, മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ എന്നിവയുടെ ഈടാക്കൽ വിലയുടെ 20% ആയി നിശ്ചയിച്ച കാര്യവും ബഹുമാനപ്പെട്ട മദ്ധ്യസ്ഥൻ പരിഗണിച്ചില്ല. ഇത് പിന്നീട് ബഹുമാനപ്പെട്ട സുപ്രീം കോടതി എസ്.എൽ.പി. (സിവിൽ) നമ്പർ 6/2000-ലെ 17.01.2000 തീയതിയിലുള്ള ഉത്തരവ് പ്രകാരം ടണ്ണിന് 1,500/- രൂപയായി നിജപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ, പൊതുവായ കൈകാര്യം ചെയ്യൽ, മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ എന്നിവ തിരികെ നൽകാൻ സംസ്ഥാനത്തോട് നിർദ്ദേശിച്ച ഈ അപവദിത അവാർഡ് നിയമപരമായി നിലനിൽക്കാത്തതാണ്."

4 * * *

5".....വിലയുടെ 10% നിരക്കിൽ, ഖണ്ഡം 6 പ്രകാരമുള്ള മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ ഈടാക്കാൻ സംസ്ഥാനത്തിന് അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ വാങ്ങുന്നയാൾ ഒരു തർക്കവും ഉന്നയിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, സംസ്ഥാനം ഈടാക്കിയ പൊതുവായ കൈകാര്യം ചെയ്യൽ, മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ തിരികെ നൽകാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഈ അവാർഡ് നിയമത്തിന് വിരുദ്ധമാണ്."

കേസിലെ വസ്തുതകൾ ഒരുമിച്ചു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഈ കാര്യങ്ങൾ തർക്കമില്ലാതെ നിലനിൽക്കുന്നു: അപ്പീൽവാദിയായ സംസ്ഥാനം മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ കുറയ്ക്കണമെന്ന എതിർകക്ഷിയായ കമ്പനിയുടെ ആവശ്യം ആർബിട്രൽ ട്രൈബ്യൂണലിന് മുൻപാകെ എതിർത്തിരുന്നു. ഇതിനായി, കരാറിലെ ഖണ്ഡം 6(b) യെയും 1987 ജൂലൈ 27-ലെ സർക്കുലറിനെയും സംസ്ഥാനം ആശ്രയിച്ചു. ചെലവുകളോടുകൂടിയ മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ ഈടാക്കുന്നത് പ്രതികർത്താവായ കമ്പനിയുമായി ഉണ്ടാക്കിയ കരാറിന്റെ ഒരവിഭാജ്യ ഘടകമായിരുന്നു എന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ സംസ്ഥാനം ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ഏക മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഈ കരാർ വ്യവസ്ഥകളെ പൂർണ്ണമായും അവഗണിക്കുകയും "അത്തരം പരോക്ഷ ചെലവുകൾ അംഗീകരിക്കാൻ ഒരു

അടിസ്ഥാനവുമില്ല" എന്ന് നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഈ എതിർപ്പിനെ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു. മധ്യപ്രദേശ് ഗവൺമെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ചതും, ചെലവഴിച്ച സാൽ വിത്തുകളുടെ വില കണക്കാക്കിയ തുകയുടെ 10% മേൽനോട്ടച്ചെലവായി ചുമത്താൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതുമായ 1987 ജൂലൈ 27-ലെ സർക്കുലറും അദ്ദേഹം അവഗണിച്ചു. ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുത എന്തെന്നാൽ, കക്ഷികൾ ആദ്യമായി കരാറിൽ ഏർപ്പെട്ട തീയതി (1979 ഓഗസ്റ്റ് 30) മുതൽക്ക് തന്നെ, മുൻകൂർ അടവിന്റെ ഭാഗമായി സംസ്ഥാനം ഈടാക്കിയ മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ യാതൊരു എതിർപ്പുമില്ലാതെ തങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നു എന്ന വസ്തുത എതിർകക്ഷിയായ കമ്പനി നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. സംസ്ഥാനം അപ്പീലിനൊപ്പം സമർപ്പിച്ച ഉത്തരവുകളുടെ മാതൃകാ പകർപ്പുകളിൽ നിന്ന് ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാണ്. ഈ ഉത്തരവുകളിൽ, പ്രതികർത്താവായ കമ്പനി നൽകേണ്ട സാൽ വിത്തുകളുടെ വിലയിൽ, പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ “പര്യവേക്ഷണ വ്യയം” (Paryavekshan vyay) എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയ 'മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ' ഉൾപ്പെടുന്നു എന്ന് വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. സംസ്ഥാനം 1998 ഡിസംബർ 21-ന് രണ്ടാമത്തെ കരാർ അവസാനിപ്പിച്ചതിന് ശേഷമാണ് എതിർകക്ഷിയായ കമ്പനി ഒരു തർക്കം ഉന്നയിക്കുകയും, സാൽ വിത്തുകളുടെ സപ്ലൈക്കായി തങ്ങൾ സംസ്ഥാനത്തിന് അധികമായി നൽകിയ മേൽനോട്ടച്ചെലവ് തിരികെ നൽകണമെന്ന് ആദ്യമായി ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തത്.

ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, കക്ഷികളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കരാറിലെ വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥകളും അതുപോലെ മധ്യപ്രദേശ് ഗവൺമെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച 1987 ജൂലൈ 27-ലെ സർക്കുലറും പൂർണ്ണമായും അവഗണിച്ചു എന്നതിലാണ് ആർബിട്രൽ അവാർഡിൽ പ്രകടമായ നിയമവിരുദ്ധത ഉള്ളത്.

23. അപ്പീൽവാദി സംസ്ഥാനത്തിന് എതിരായി ഉന്നയിച്ച ' ഇളവിനായുള്ള വാദം ' നിലനിൽക്കില്ലെന്നതിൽ ഞങ്ങൾ ഖേദിക്കുന്നു. അതായത്, വകുപ്പ് 34-ലെ ഹർജിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കാരണങ്ങളിൽ സംസ്ഥാനം അത്തരമൊരു എതിർപ്പ് ഉന്നയിച്ചില്ല എന്നതിനാലും, അതിനാൽ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരമുള്ള അപ്പീലിലോ ഈ കോടതിയിലോ അത് ഉന്നയിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു എന്നുമുള്ള

വാദം, എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് ഇവിടെ ലഭ്യമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരു അവാർഡിൽ പ്രകടമായ നിയമവിരുദ്ധതയാൽ അസാധുവാക്കപ്പെട്ടതായി കോടതി കണ്ടെത്തിയാൽ, അത് റദ്ദാക്കാൻ കോടതിക്ക് അധികാരം നൽകുന്ന 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34(2A)-ൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഈ വാദം നിലനിൽക്കില്ല. അപ്പീൽവാദി സംസ്ഥാനം വകുപ്പ് 37 ഹർജിയിൽ അത്തരമൊരു കാരണം ഉന്നയിക്കുകയും, അത് അപവദിത വിധിന്യായത്തിൽ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത സ്ഥിതിക്ക്, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 (2A) പ്രകാരം ഇടപെടാൻ ഹൈക്കോടതി ബാധ്യസ്ഥരായിരുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥ, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരം ഫയൽ ചെയ്ത ഹർജിക്ക് എന്നപോലെതന്നെ, വകുപ്പ് 37 പ്രകാരം അപ്പീൽ നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഉത്തരവിനും ഒരുപോലെ ബാധകമാണ്.

മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 ഉപവകുപ്പ് (2A) പ്രകാരം ഒരു അവാർഡ് റദ്ദാക്കാൻ ലഭ്യമായ കാരണങ്ങൾ, വകുപ്പ് 37 പ്രകാരം തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരപരിധി ഉപയോഗിച്ച് സ്വയമായി കോടതിക്ക് പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല എന്ന് പറയാൻ എതിർകക്ഷി കമ്പനിക്ക് സാധിക്കില്ല. ശ്രദ്ധേയമായി, ഈ ഉപനിയമത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദപ്രയോഗം “കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു ” (“the Court finds that”) എന്നാണ്. അതിനാൽ, ഒരു അവാർഡ് റദ്ദാക്കുന്നതിനായി വകുപ്പ് 34 പ്രകാരമുള്ള ഒരു ഹർജി പരിഗണിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ ഒരു കോടതിയെ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന വ്യവസ്ഥ, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരം നൽകുന്ന അപ്പീലിൽ ലഭ്യമല്ല എന്നത് യുക്തിക്ക് നിരക്കുന്നതല്ല."

"24. എതിർകക്ഷി കമ്പനിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഹിന്ദുസ്ഥാൻ കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനി ലിമിറ്റഡിന്റെ (മേൽപരാമർശിതം) കേസിൽ നൽകിയ തീരുമാനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നത് അയോഗ്യമാണെന്ന് കാണുന്നു. പ്രസ്തുത കേസിൽ, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 37 പ്രകാരം ഒരു അവാർഡ് റദ്ദാക്കാൻ വിസമ്മതിച്ച ഉത്തരവിനെതിരെ നൽകിയ അപ്പീലിൽ, അധികമായ/പുതിയ കാരണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നതിനായി അപ്പീൽ മെമ്മോറാണ്ടം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അനുമതി

നൽകാമോ എന്ന് കോടതിക്ക് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ആ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി നൽകിക്കൊണ്ട്, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34 പ്രകാരമുള്ള ആർബിട്രൽ അവാർഡ് റദ്ദാക്കാനുള്ള അപേക്ഷ നിയമത്തിൽ നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ള സമയപരിധിക്കുള്ളിൽ തന്നെ സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണെങ്കിലും, വകുപ്പ് 34 ഹർജിയിൽ ഭേദഗതിയിലൂടെ അധിക കാരണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നത്, എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും പുതിയൊരു അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്യുന്നതിന് തുല്യമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല എന്നും, അതിനാൽ, പരിഹരിക്കാൻ നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ള സമയപരിധിക്ക് ശേഷം ഏതൊരു ഭേദഗതിയും, അത് എത്ര പ്രധാനപ്പെട്ടതോ പ്രസക്തമോ ആണെങ്കിൽ പോലും, തടസ്സപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും വിധിച്ചു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34(2)(b)-ൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള "കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു " (the Courts find that) എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന് ഊന്നൽ നൽകിക്കൊണ്ട്, കേസിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുകയും നീതിയുടെ താൽപ്പര്യത്തിന് അത് അനിവാര്യമാവുകയും ചെയ്താൽ, വകുപ്പ് 34 അപേക്ഷ ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ അനുമതി നൽകാൻ ഈ വ്യവസ്ഥ കോടതിക്ക് അധികാരം നൽകുന്നുവെന്ന് വിധിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതാണ് 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 34(2A)-യെക്കുറിച്ച് മുൻ ഖണ്ഡികയിൽ നിരീക്ഷിച്ചിരുന്നത്."

25. "ചുരുക്കത്തിൽ, കക്ഷികളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കരാറിലെ ഖണ്ഡം 6(b)-ന്റെ നിലനിൽപ്പിനെ തർക്കിച്ചിട്ടില്ല, അതുപോലെതന്നെ മധ്യപ്രദേശ് ഗവൺമെന്റ് പുറപ്പെടുവിച്ച 1987 ജൂലൈ 27-ലെ സർക്കുലർ പ്രകാരം 10% മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ ചുമത്തുന്നതിനെയും, യഥാർത്ഥ ചെലവ് കുറച്ച ശേഷം ആ തുക സാൽ വിത്തുകളുടെ വിലയോടൊപ്പം ചേർക്കുന്നതിനെയും എതിർകക്ഷിയായ കമ്പനി ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുമില്ല.

അതുകൊണ്ട്, കക്ഷികളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കരാർ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് അനുസൃതമായി വിധി പറയാതിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ഏക മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ വീഴ്ച, തീർച്ചയായും 'പ്രകടമായ നിയമവിരുദ്ധത' എന്ന കാരണത്തെ ആകർഷിക്കും. കാരണം, ഈ മേൽനോട്ടം 1996-ലെ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 28(3)-ന്റെ കടുത്ത ലംഘനമാണ്. ഒരു അവാർഡ് നൽകുമ്പോൾ കരാറിലെ വ്യവസ്ഥകൾ ആർബിട്രൽ

2021_11_142_162

ട്രൈബ്യൂണൽ കണക്കിലെടുക്കണമെന്ന് ഈ വകുപ്പ് അനുശാസിക്കുന്നു. ഈ 'പ്രകടമായ നിയമവിരുദ്ധത' അവാർഡിൽ വ്യക്തമാണെന്ന് മാത്രമല്ല, അത് വിഷയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലേക്ക് തന്നെ കടന്നുചെല്ലുന്നതും ഇടപെടൽ അർഹിക്കുന്നതുമാണ്. അതനുസരിച്ച്, നിലവിലെ ഈ അപ്പീൽ ഭാഗികമായി അനുവദിക്കുകയും, സാൽ വിത്തുകളുടെ വില കണക്കാക്കുന്നതിനിടയിൽ, സംസ്ഥാനം എതിർകക്ഷിയായ കമ്പനിയിൽ നിന്ന് ഈടാക്കിയ 'മേൽനോട്ടച്ചെലവുകൾ' ഒരു ചെലവായി കുറയ്ക്കാൻ അനുവദിച്ച ഭാഗം, കക്ഷികളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കരാർ വ്യവസ്ഥകൾക്കും ബന്ധപ്പെട്ട സർക്കുലറിനും നേരിട്ട് വിരുദ്ധമായതിനാൽ, റദ്ദാക്കുകയും അസാധുവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 2009 ഒക്ടോബർ 21-ലെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ട വിധിന്യായത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ പരിധിയിൽ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നു."

"26. നിലവിലെ ഈ അപ്പീൽ മേൽപറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി തീർപ്പാക്കുന്നു. കക്ഷികൾ അവരവരുടെ ചെലവുകൾ സ്വയം വഹിക്കേണ്ടതാണ്."

നിധി ജെയിൻ

അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കി